

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 15. marts 2012
Enhed: JUR
Sagsbeh.: MAKI
Sags nr.: 1202534
Dok nr.: 850888

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 16. februar 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 351 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 351:

"Vil ministeren oplyse, hvilke sanktionsmuligheder der er i forhold til læger, der ikke behandler patienter med livstruende sygdomme fordi de er udviklingshæmmede? (Svaret vil givet være at det er det almindelige klagesystem der regulerer dette, men det er dog rart at få på tryk)"

Svar:

Lad mig indledningsvis slå fast, at udviklingshæmmede har samme rettigheder som øvrige patienter, hvorefter sundhedspersoner, herunder læger, som led i udøvelsen af deres virksomhed skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved vurdering af indikation for behandling.

Jeg kan oplyse, at Sundhedsstyrelsen fører tilsyn med, at autoriserede sundhedspersoner, herunder læger, overholder deres forpligtelse til at udøve deres virksomhed i overensstemmelse med autorisationslovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed, der forudsætter, at patientbehandlingen som minimum lever op til normen for almindelig anerkendt faglig standard.

Som led i Sundhedsstyrelsens tilsyn med autoriserede sundhedspersoner kan styrelsen efter reglerne herom i sundhedsloven og autorisationsloven af hensyn til patientsikkerheden iværksætte en række konkrete tilsynsforanstaltninger, herunder skærpet tilsyn, fagligt påbud samt midlertidig eller permanent virksomhedsindskrænkning eller autorisationsfratagelse.

Loven om klage- og erstatningsadgang giver såvel patienter som Sundhedsstyrelsen adgang til at indbringe sager om konkrete sundhedspersoners virksomhedsudøvelse for Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, der tager stilling til, om vedkommende sundhedsperson har handlet i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard. I benægtende fald kan nævnet udtale kritik af sundhedspersonen.

Herudover kan Patientombuddet, efter at have modtaget klage herom, tage stilling til, om der er grundlag for at kritisere den faglige virksomhed som er udøvet på det behandlingssted, der klages over (såkaldte forløbsklager). Ved faglig virksomhed forstås det arbejde, herunder behandling, undersøgelse, pleje, samt information og indhentelse af samtykke, som udføres af forskelligt sundhedspersonale, herunder læger. Ligeledes ved Patientombuddets afgørelse af, om der er grundlag for kritik af behandlingsstedets faglige virksom-

hed, vurderes det, om sundhedspersonalet har handlet i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard.

I forhold til Sundhedsstyrelsens tilsynsvirksomhed og Disciplinærnævnets og Patientombuddets klagesagsbehandling er det ikke muligt præcist at angive, hvornår en sundhedspersons eller et behandlingssteds faglige virksomhed ikke lever op til normen for almindelig anerkendt faglig virksomhed, idet vurderingen heraf er baseret på et sundhedsfagligt skøn, herunder om relevante sundhedsfaglige vejledninger fra Sundhedsstyrelsen er fulgt.

Endelig kan jeg oplyse, at loven om klage- og erstatningsadgang desuden indeholder regler om offentliggørelse uden anonymisering af såvel Sundhedsstyrelsens afgørelser om tilsynsforanstaltninger over for konkrete sundhedspersoner, som Disciplinærnævnets afgørelser i sager, hvor nævnet har givet kritik for alvorlig eller gentagen forsømmelse eller kritik i forbindelse med kosmetiske indgreb.

Med venlig hilsen

Pia Olsen Dyhr / Julie Marie Cederholm